

Publicerad 2008-03-13 20:09 av iderik

en dag till av allting som jag ändå skiter i till sist

och så har jag vaknat till en dag till
då jag inte vet vad jag ska göra
och sorgen över verkligheten slår min panna blodig mot väggarna
och jag vet inte riktigt vem jag är
kan man ju lugnt påstå
kanske om jag ställer mig i hörnet
och låter bilderna springa förbi
kan jag susa bort
i mitt kaos
hur länge kommer jag att vandra
i dödsskuggornas dal
och alltid vara rädd
för att varje ljusglimt
är den sista
jag vill inte somna igen
slösat bort för mycket tid
som vanligt på oförståeliga drömmar
jag alltid lurar mig själv
att jag glömmer bort är omöjliga
att nå

mina dikter är mina
och jag känner mig tjatig
livet är ett oändlighetstecken
rädslan för att ta fel väg
ut
håller mig i samma cirkel
det är oändligt
ända tills det tar slut
men om jag vet
att jag kan återvända
bli det lättare att låta marken
lämna fötterna
mina tankar sipprar ut
blir till moln som fastnar
på en upptapetsrad himmel
trådar av rök och rörelse
slingrar sig från min skalle
drar mig sakta härifrån

det är ingen mening att längta bort
stjärnorna är alltid lika vackra
och luften lika förorenad

musiken springer snabbare
från mina fingrar
än vad jag hinner skriva
och orden blir till melodier
innan jag öppnat munnen
när jag blinkar har nya
bilder uppstått
det går aldrig
att uppleva samma sak
som någon annan
bara olika kameravinklar
som gör det hela betydligt
mera intressant
än att springa runt med en handkamera
och försöka fånga upplevelsen
av en tidvattensvåg som sköljer in
samtidigt som man står på havsbotten
och famlar efter stjärnor

hur kan man dra en gräns
finns det ens någon
luften är atomer
och vi är ihopklumpad luft
det här är en tanke som brusar i mig
när jag skrivit klart det här
och om du läser
kanske den tanken
åker runt i ditt omlopp
jag ber om ursäkt om
jag gör intrång
men vi bor ju faktiskt
i samma metafysiska rum

jag funderar på att gå
och slänga soporna
jag har tre papperspåsar fulla
men bara ett jordklot

jag får svindel av
att stå på marken
när man vilken sekund som helst
kan falla rätt ut i rymden
allting är påhittat
som att man tror att man väger någonting
ett fiktivt mått på en kraft
som uppstår av att planeten snurrar
runt sin egen axel i en omlopps bana
i ett tomrum där inga riktningar existerar
det är i alla fall vad jag har hört
men jag har aldrig varit där
och om man nu vill tro på naturvetenskapen
vilken man inte vill
de har fel alldeles för ofta
teknokratiska bluffar
begränsar våran uppfattningsförmåga
kan du se saker för vad de är
kan du sätta in dig själv i ett sammanhang
vad är samhällets syfte
för dig och vad är ditt
syfte med att ens försöka efterlikna
något som glömt vad det innebär
att vara mänsklig
jag och en kompis
pratade om vad som kan definieras som mänskligt
om man menar att allt som en människa gör är mänskligt
så är ju allting vi gör
ja
mänskligt men
tanken att det som alla människor har gemensamt
med alla andra
är det som gör oss mänskliga
är bara ännu en tanke

kan du rita din egna världskarta
eller är kulturens filter
för tätt
stramat över dina sinnen
en korsett för själen

deras kartor visar aldrig några skatter
jag bläddrade sönder min världsatlas
men hittade varken
mig själv eller kärleken
jag orkar inte vända
blicken djupare orkar inte
gräva med mina bara händer
för att komma till andra sidan
det gröna gräset
när jag bara hittar likmaskar
och planterade benknotor
när jag ser mig omkring
i min inrökta lägenhet
ligger stanken av sopor tät
och känslan av att någonting inom mig
har dött för länge sedan
och att det är för sent nu
rinner ut genom fingertopparna
nikotingula äckliga händer
som skapar och förstör
det är alltid för sent att ångra sig
men aldrig för tidigt att börja om
så jag karvar in
mina känslor i väggarna
stryker tjocka lager färg
lämnar mig själv framför datorn att ruttna bort
och försvinner ut genom dörren
in i natten
mörkret kylan
för att aldrig
aldrig återvända
till allting
som jag ändå alltid
skiter i till sist

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren iderik med Poeter.se id #21806 innehar upphovsrätten